

USA betygsätter den kubanska oppositionen

Cuba Rejects US Interference In Its Internal Affairs

USA om den kubanska oppositionen

Dåvarande chefen för USA:s diplomater i Havanna, Jonathan Farrar, skrev i telegram till Vita Huset 15 april 2009 om de kubanska dissidenterna. Telegrammet publicerades 2011 av Wikileaks. I telegrammet kommenterar Farrar de kontrarevolutionärer som Washington arbetat med sedan mitten på 1980-talet genom att ge dem mångmiljonbidrag, låtit dem turnera internationellt, gett dem medieutrymme osv. Nu beskriver USA:s högste diplomat dessa personer som korrupta, präglade av interna bråk och i avsaknad av såväl politiskt program som folkligt stöd.

Så här skrev Farrar bland annat:

- Många av oppositionsgrupperna domineras av individer med stora egon och de kan inte samarbeta som team
- Vi ser få tecken på att dessa grupper har något inflytande på vanliga kubaner
- Informella undersökningar som vi gjort bland sådana som söker visum och bland flyktingar visar att dessa dissidenter och deras åsikter är så gott som okända
- Oavsett om dessa oppositionsorganisationer har program som kan dra till sig uppmärksamhet på ön så behöver de börja med att försöka uppnå någon slags enighet kring målen som en opposition. Eller åtminstone sluta lägga så mycket energi på att hugga varandra i strupen.
- Trots deras påståenden om att de representerar tusentals kubaner? så ser vi väldigt få tecken på ett sådant stöd, åtminstone vad vi kan se med vår begränsade utsiktspunkt i Havanna
- När vi frågar ledarna för dissidentgrupperna om deras program så ser vi inga plattformar utformade för att nå ut till breda sektorer av det kubanska samhället. Istället lägger de sin mesta energi på att få tillräckliga resurser för de dagliga behoven till sig själva och sina viktigaste supportrar.
- Medan sökandet efter resurser är deras viktigaste mål så verkar det näst viktigaste vara att begränsa eller marginalisera sina tidigare allierade. Det för att behålla sin makt och få tillgång till resurser.

- Dissidenterna på ön anklagar sina landsmän i Miami och Madrid för att försöka organisera deras aktiviteter utifrån och för att de inte presenterar deras uppfattningar för beslutsfattarna i Washington.
- Det är ironiskt att i många fall innefattar ?exilsamhället? tidigare dissidenter som nyligen lämnat Kuba, men deras relationer med de dissidenter som är kvar på ön verkar inte räcka för att de ska stå på god fot med varandra.
- Det är mycket få, om någon, dissident som har en politisk vision som kan appliceras på en framtida regering.
- Även om de inte skulle erkänna det, så är dissidenterna i stort sett okända i Kuba utanför kretsen av utländska diplomater och deras tidningar.

Mot denna bakgrund föreslog Farrar en ?ny generation av 'icke-traditionella dissidenter'? bestående av ?bloggare, musiker, konstnärer som inte hör till dissidentorganisationer?, men som enligt Farrar, hade mycket större inflytande vad gäller oppositionsåsikter.

Under de följande åren, och sammanfallande med den successivt ökande tillgången till Internet och sociala nätverk, svängde USA:s årliga stöd på ca 40 miljoner dollar för ?att främja demokrati? gradvis över mer och mer till dessa grupper.

Obamaadministrationen satsade rekordbelopp liksom resurser från George Soros' Open Society. Det var ett stort och välutvecklat system som fick privata media att blomstra, som anställde och utbildade med kurser, stipendier, priser och som anlidade ett antal samarbetspersoner i Kuba, bland vilka de sektorer Farrar ville främja, var representerade.

När Trump tillträdde användes maskineriet mer med politisk agitation och mediaterror baserat på sociala nätverk i Miami. Bloggarna blev ledare för ?oberoende media?, musikerna blev ?reguetoneros? och fick Grammys för Latinomusik och flera politiska provokatörer fick sina alster uppmärksammade och uppblåsta i internationella konstkreter.

Skärpningen av sanktionerna under Trump, som lades på Kuba samtidigt med effekterna av pandemin, skapade grunden för planerna på att störta regeringen. Nedstängningar, elavbrott, varubrist och en topp i smittspridning ökade stödet för dissidenterna till en nivå de aldrig tidigare haft. Det medförde att protesterna 11 och 12 juli 2001 sågs som bevis av USA på att den kubanska revolutionens dagar var räknade. De tog inte i beaktande hur snart protesterna upphörde, hur organiserade revolutionärer tog till gatorna.

Det är den ?analysen? som Bidenadministrationen köpt i Miami för att lägga sig platt för Miamimaffian och uppmanade till en ?fredlig marsch? i november. I denna plan framträdde en av dess tränade instruktörer [Yunior Garcia] som en tropisk reinkarnation av Vaclav Havel. Med Yunior skapade den globala mediemaskinen en obefintlig sanning. Samtidigt avslöjade den kubanska pressen steg för steg förbindelserna mellan Garcia och USA:s ambassad. Garcias uppmaningar till en ?massiv marsch?, reducerades efterhand som framgången såg alltmer avlägsen ut, till att han skulle ?gå ensam? till att ?applådera hemifrån? till att han drog till Madrid.

Om det hade varit den enda skadan hade det inte varit så allvarligt. Men det enorma kommunikations-, diplomatiska- och politiska stödet till denna förmodade ledare var så omfattande att hans flykt medförde att hela den personal, som till en kostnad av över 500 miljoner dollar under 12 år, kände sig nödsakade att följa honom i hans misslyckande. Spridda mellan Madrid och Miami så finns nu de som skulle befria Kuba från kommunism och letar efter nya pengar.

Drömmen om en ny, intellektuell kontrarevolution, enig och ärlig försvann tillsammans med denne ?pacifistiske? intellektuelle Garcia. Han sades vara vänster, men går idag hand i hand med högerpartiet Partido Popular PP i Spanien i sällskap med den våldsbejakande fascisterna venezolanen Leopoldo Lopez.

Iroel Sánchez, Popular Resistance 220327 (nedkortat)

[CUBA: DISSIDENCE IN 'NORMAL POSITION'](#)

HÄV BLOCKADEN MOT KUBA!

Bli en del av solidaritetsrörelsen!

Bli medlem i Svensk-Kubanska!

Eller skicka ett bidrag till Stödfonden

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)

Swish 123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0

Bidrag till insamlingen ?Mediciner till Kuba?

23 57 15 ? 0 ELLER Swish 123 182 37 72